

А р с о.

Нека ти дава дѣдо господь добро и здраве, и пжржена кокошка! Нека доброто да та не оставя и въ кжрчмата, когато са скарашь съ кжрчмариньтъ и съ кжрчмарката! Нема у тебе не е сѣка кавга и добаръ день? Моли са богу и храни кжрчмариньтъ съ сладки думи, а пари му не давай!

Н е д ѣ л к о.

Стига, Арсо, стига, а то ще да изговоришь сичката си философия, и послѣ ще бждешь принуденъ да си купувашь умъ и разумъ отъ халваджиете. Я кажи ми ти по-добре, що има ново?

А р с о.

Чегато ти и самъ не знаешь! Отъ завчера са е захванало новолунието; а ако ми не вѣрвашь, то иди и попитай остарѣлата си и ослѣпѣлата си баба, тя ще ти разскаже по пжрстите си.

Н е д ѣ л к о.

Азъ та не питамъ за новолунието, а за новините. Ти преди малко време бѣше въ Браила, и за това можешь да ми кажешь: мислатъ ли тамошните бжлгаре да колатъ турци, или не; а ти си сѣдналъ та ми бжбрешь, като дѣдовиятъ калугеровъ мисирь.

А р с о.

Ако турците да бѣха печено ягне, а тѣхната кржвъ—червено вино, то щеха да са намѣратъ юнаци и щеха да налѣтатъ на тѣхъ, като орли на мжрша; но